

Zadeva C-420/19

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

29. maj 2019

Predložitveno sodišče:

Riigikohus (Estonija)

Datum predložitvene odločbe:

29. maj 2019

Vlagatelj predloga:

Maksu- ja Tolliamet

Zadevna oseba:

Heavyinstall OÜ

RIIGIKOHUS (vrhovno sodišče, Estonija)

HALDUSKOLLEGIUM (senat za upravne zadeve)

SKLEP

[...] (ni prevedeno)

Datum sklepa: 29. maj 2019

[...] (ni prevedeno)

Zadeva: Predlog, ki ga je predložil Maksu- ja Tolliamet za odobritev zavarovanja plačila terjatev glede družbe Heavyinstall OÜ

Stranki: Vlagatelj predloga: Maksu- ja Tolliamet [...] (ni prevedeno)

Zadevna oseba: Heavyinstall OÜ [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

Podlaga za postopek pred Riigikohus (vrhovno sodišče): Pravno sredstvo, ki ga je vložil Maksu- ja Tolliamet

[...] (ni prevedeno)

SKLEP

1. Sodišču Evropske unije se predloži to vprašanje za predhodno odločanje:

Ali je treba člen 16 Direktive Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi razlagati tako, da je sodišče države članice, ki je prejelo zaprosilo za zavarovanje plačila terjatev, pri odločanju o tem zaprosilu na podlagi nacionalne zakonodaje (kar je zaprosenemu sodišču dovoljeno v skladu s členom 16, prvi stavek) dolžno spoštovati stališče sodišča države, v kateri ima vlagatelj predloga sedež, glede potrebnosti in možnosti izvršitve zavarovanja plačila terjatev, če je bil sodišču predložen dokument, ki vsebuje to stališče (člen 16(1), drugi pododstavek, zadnji stavek, v skladu s katerim tega dokumenta v zaproseni državi članici ni treba priznati, dopolniti ali nadomestiti)?

[...] (ni prevedeno) (prekinitev postopka)

DEJANSKO STANJE IN POTEK POSTOPKA

1. Davčni organ Finske republike je 13. marca 2018 pri **Maksu- ja Tolliamet** (finančni in carinski urad, MTA) vložil zaprosilo za zavarovanje plačila terjatev glede družbe Heavyinstall OÜ, da bi zavaroval izpolnitev predvidene davčne obveznosti te družbe. Zaposilo je bilo predloženo na podlagi člena 16 (Zaprosilo za zavarovanje plačila terjatev) Direktive Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi.

2. MTA je 29. marca 2018 pri Tallinna Halduskohus (upravno sodišče v Talinu, Estonija) v skladu s členoma 51³(1) in 136¹(1) maksukorralduse seadus (davčni zakonik, MKS) vložil predlog za odobritev vpisa prepovedi razpolaganja z vozili družbe Heavyinstall OÜ (dva priklopnika v vrednosti vsak približno 7500 EUR in tovornjak v vrednosti približno 9500 EUR) in zamrznitve bančnih računov družbe v vseh estonskih kreditnih institucijah v višini 297.304 EUR.

2.1 Iz obrazložitve predloga je razvidno, da bo finski davčni organ družbi Heavyinstall OÜ po davčnem postopku določil dodatno davčno obveznost v predvideni višini 320.000 EUR. Razlog za davčno obveznost naj bi bil, da naj družba Heavyinstall OÜ, čeprav naj bi na Finskem imela stalno poslovno enoto, tam ne bi oddajala obračunov davka od dohodkov pravnih oseb in tudi ne plačevala davkov. Čeprav naj bi X, član uprave družbe Heavyinstall OÜ, navedel, da je od leta 2009 stalno prebival v Talinu in tam vodil družbo, naj bi bilo mogoče

na podlagi podatkov MTA, bank, turističnih agencij in znanih poslovnih partnerjev ugotoviti, da je X dejansko preživel večji del časa na Finskem, kjer je tudi vodil družbo. Finski davčni organ naj bi v povzetku davčnega nadzora zavzel stališče, da ima X običajno prebivališče in središče življenjskih interesov dejansko na Finskem, kjer je izvrševal tudi funkcije vodenja družbe Heavyinstall OÜ. Tudi celotna gospodarska dejavnost družbe naj bi se opravljala na Finskem. To pomeni, da naj bi v skladu s členom 5(1) in (2) konvencije med Republiko Estonijo in Republiko Finsko o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka in premoženja ter preprečevanju davčnih utaj (konvencija o izogibanju dvojnega obdavčevanja) nastala stalna poslovna enota družbe Heavyinstall OÜ na Finskem, družba pa naj tam ne bi plačevala davkov. Edini član uprave družbe Heavyinstall OÜ naj bi podal krivo izpovedbo tako glede gospodarske dejavnosti družbe kot tudi glede svojega stalnega prebivališča. Tako vedenje naj bi kazalo na odnos zastopnika družbe Heavyinstall OÜ do javnopravnih obveznosti.

2.2 Z odločbo prvostopenjskega sodišča v Keski-Pohjanmaa z dne 8. februarja 2018, ki je bila priložena zaprosilu, je bilo premoženje družbe Heavyinstall OÜ na predlog finskega davčnega organa zarubljeno v višini, s katero se je zavarovala terjatev vlagatelja predloga v višini 320.022 EUR. V tej odločbi je bilo ugotovljeno, da obstoji nevarnost, da bi družba Heavyinstall OÜ prikrila, uničila ali prenesla svoje premoženje ali ravnala na drug način, ki bi ogrozil poplačilo terjatve davčnega organa. Zaradi ravnanja davčnega zavezanca naj bi bila lahko izvršba davčne obveznosti znatno otežena ali nemogoča. Član uprave družbe naj bi davčni organ namerno zavedel glede možne stalne poslovne enote in posledične davčne obveznosti. Ob upoštevanju ugotovitev finskega davčnega organa naj bi bilo očitno, da je bil cilj družbe Heavyinstall OÜ že od leta 2010 zatajiti davke in da se njeno davčno vedenje kljub nadzoru, ki je bil opravljen v vmesnem obdobju, in odmeri dodatnih davkov ni izboljšalo. Družba Heavyinstall OÜ naj bi lahko imela enak odnos tudi do davčne obveznosti, ki jo je treba odmeriti v tem postopku, zaradi česar naj davki morda sploh ne bi bili plačani. Družba naj za poslovno leto 2017 ne bi predložila letnega poročila, po podatkih prometnega registra urada za ceste pa naj bi zadevna oseba 21. marca 2018 odsvojila svoje vozilo Renault Traffic. Poleg tega naj bi finski davčni organ v vlogi z dne 13. marca 2018 obvestil MTA, da je pri finski policiji vložil ovadbo, ker je družba Heavyinstall OÜ morda storila davčno goljufijo.

3. Tallinna Halduskohus (upravno sodišče v Talinu) je s sklepom z dne **3. aprila 2018** zavrnilo predlog.

3.1 Zavzelo je stališče, da pogoj iz člena 136¹(1) MKS, v skladu s katerim mora za uporabo zavarovanja plačila terjatev obstajati utemeljen sum, da se lahko izvršba denarne terjatve ali obveznosti, ki izhaja iz davčnega zakona, po njeni določitvi zaradi ravnanja davčnega zavezanca izkaže za znatno oteženo ali nemogočo, ni izpolnjen. Izvršitev zavarovanja plačila terjatev naj bi zelo omejila pravico osebe do prostega razpolaganja s svojo lastnino in do opravljanja podjetniške dejavnosti, zato naj se takega zavarovanja plačila terjatev ne bi smelo izvršiti nepremišljeno. Suma, da se lahko izvršba davčne obveznosti zaradi

ravnanja zadevne osebe izkaže za znatno oteženo ali nemogočo, naj ne bi bilo mogoče utemeljiti zgolj z višino zneska davka. Iz letnega poročila družbe Heavyinstall OÜ za poslovno leto 2016 naj bi bilo razvidno, da gre za dejavno, dobičkonosno podjetje z visokimi prihodki. Sicer naj bi bilo verjetno, da družba ob nadaljevanju običajne gospodarske dejavnosti morda ne bo mogla plačati celotnega zneska davka, ki se bo predvidoma terjal od nje. Kljub temu naj ne bi bilo mogoče izključiti, da želi podjetnik ne glede na dodatno davčno obveznost nadaljevati gospodarsko dejavnost in poravnati davčni dolg z uporabo mehanizmov, ki jih določa finsko pravo.

3.2 Iz listinske dokumentacije naj ne bi bilo razvidno, da je družba Heavyinstall OÜ prikrila informacije davčnemu organu. Nestrinjanje zadevne osebe in finskega davčnega organa naj bi bilo bolj pravne narave. To, da družba Heavyinstall OÜ v skladu s stališčem finskega davčnega organa na Finskem ni oddala obračunov davka od dohodkov pravnih oseb, naj ne bi upravičevalo sklepa, da bo ovirala izpolnitev davčne obveznosti, takoj ko bo odmerjena. Niti iz predloga niti iz priloženih dokumentov naj ne bi izhajalo, da se je gospodarski položaj družbe bistveno spremenil. Zgolj na podlagi tega, da je zadevna oseba odsvojila vozilo, naj ne bi bilo mogoče sklepati, da je sklenila ta posel zato, da bi zaobšla morebitno davčno obveznost v prihodnosti.

3.3 Zamrznitev žiro računov podjetnika naj bi bil zelo omejevalni ukrep. Zato naj bi moral biti na podlagi člena 136¹ MKS podan zelo pomemben razlog za zamrznitev bančnega računa podjetnika pred odmero davčne obveznosti, ki pa naj v tem primeru ne bi bil podan. Na podlagi letnega poročila družbe Heavyinstall OÜ naj bi bilo verjetno, da bi zamrznitev bančnih računov povzročila prenehanje dejavnosti družbe ali vsaj potrebo po takšnem preoblikovanju njene dejavnosti, s katerim bi bili povezani stroški in dejavnosti, ki bi jih bilo treba šteti za dokončne ali težko popravljive posledice.

4. MTA je pri Ringkonnakohus (višje sodišče v Talinu, Estonija) vložil **pravno sredstvo**.

5. **Ringkonnakohus Tallinn** (višje sodišče v Talinu) je s **sklepom z dne 8. maja 2018** zavrnilo pravno sredstvo in ni spremenilo izreka sklepa upravnega sodišča, je pa dopolnilo njegovo obrazložitev s svojo obrazložitvijo. Ringkonnakohus (višje sodišče v Talinu) je zavrnilo tudi predlog MTA za vložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe pri Sodišču Evropske unije. [...] (ni prevedeno).

5.1 Pri analizi davčne zakonodaje Evropske unije naj bi bilo ugotovljeno, da se v položajih, v katerih se predložijo zaprosila za zavarovanje plačila terjatev, ne da bi bil v državi prosilki izdan izvršilni naslov za terjatev, v skladu z odslej veljavno Direktivo 2010/24/EU uporablja tako imenovani dualni sistem. Dualni sistem naj bi pomenil, da ima tako država članica prosilka kot tudi zaprosena država članica pravico presoditi utemeljenost uporabe zavarovanja plačila terjatev na podlagi nacionalne zakonodaje. V skladu s členom 16 Direktive 2010/24/EU naj bi morala

država članica, ki je prejela zaprosilo za zavarovanje plačila terjatev, izvršiti zavarovanje plačila terjatev po postopkih, ki jih določa zakonodaja te države članice, in presoditi, ali je sprejetje takih ukrepov v zadevnih okoliščinah v skladu z njeno zakonodajo in upravnimi praksami. Ringkonnakohus (višje sodišče v Talinu) je zavzelo stališče, da je na podlagi navedenega očitno, da se izvršitev zavarovanja plačila terjatev v okviru mednarodne vzajemne pomoči v položaju, v katerem ni bil izdan izvršilni naslov, bistveno razlikuje od mednarodne izterjave davčnih terjatev, ki so bile že odmerjene, in da mora zaprosena država članica pri odločanju o zaprosilu za zavarovanje plačila terjatev v skladu s členom 16 Direktive presoditi tudi utemeljenost in sorazmernost ukrepov v skladu z nacionalno zakonodajo in nacionalnimi upravnimi praksami. Čeprav državi članici, zaproseni za izvršitev zavarovanja plačila terjatev, ni treba priznati, dopolniti ali nadomestiti prvotnega dokumenta, s katerim je odobreno zavarovanje plačila terjatev v državi članici prosilki (v tem primeru odločba finskega sodišča; člen 16(1), drugi in tretji stavek, Direktive), naj organ ali sodišče zaprosene države članice na podlagi tega dokumenta ne bi bil dolžan izvršiti predlaganega zavarovanja plačila terjatev na svojem ozemlju, če sprejetje teh ukrepov ni v skladu z njegovo zakonodajo in njegovimi upravnimi praksami ter ni sorazmerno.

5.2 V obravnavanem primeru naj ne bi bili izpolnjeni vsi pogoji na podlagi člena 136¹ MKS za izvršitev izvršilnih dejanj pri zadevni osebi. Sodišče naj v zvezi z obravnavanim zaprosilom ne bi bilo prepričano, da se lahko izpolnitev davčnih obveznosti, ki se bodo morda naložile družbi Heavyinstall OÜ, zaradi njenega ravnanja izkaže za oteženo ali nemogočo. Finski davčni organ naj bi sicer ugotovil, da je član uprave zadevne osebe večji del leta preživel na Finskem, vendar naj ta sklep ne bi pomenil brez dvoma, da je mogoče na podlagi ravnanja zadevne osebe sklepati, da namerava storiti davčno goljufijo, ali da njenemu vedenju ni mogoče zaupati [...] (ni prevedeno). Izvršitev zavarovanja plačila terjatev glede družbe Heavyinstall OÜ naj bi bila tudi v nasprotju z načelom sorazmernosti. Finski davčni organ naj bi hotel zadevni osebi naložiti dodatno davčno obveznost v položaju, v katerem naj bi zadevna oseba v istem davčnem obdobju izpolnila primerljive davčne obveznosti v Republiki Estoniji. Iz povzetka davčnega nadzora, ki ga je pripravil finski davčni organ, naj bi bilo razvidno, da je zadevna oseba v obravnavanem davčnem obdobju plačala davke Republiki Estoniji (približno 131.000 EUR), iz tega povzetka pa naj ne bi bilo razvidno, da je finski davčni organ odštél ta znesek od načrtovane davčne terjatve. Ukrepi za zavarovanje terjatve finskega davčnega organa v predvideni višini 320.022 EUR, ki jih predlaga MTA, naj bi se pretežno nanašali na zamrznitev kratkoročnih sredstev na bančnih računih družbe (v višini 297.304,74 EUR). Zamrznitev bančnih računov naj bi bila ob upoštevanju cilja izpolnitve predvidene davčne obveznosti ukrep, ki bi preveč omejil pravice zadevne osebe. Zamrznitev kratkoročnih sredstev naj bi nedvomno ovirala nadaljnje poslovanje družbe. V položaju, v katerem naj bi bil velik del predvidene davčne terjatve finskega davčnega organa v bistvu že zavarovan z zneskom, ki ga je zadevna oseba plačala Republiki Estoniji, in v katerem naj ne bi bilo neposrednih dokazov za to, da premoženje družbe ne bi zadostovalo za izpolnitev preostale davčne obveznosti ali da se bo to premoženje zelo verjetno prikriilo, naj dejanska ustavitve poslovanja

zadevne osebe z zamrznitvijo bančnih računov ne bi bila upravičena. V položaju, v katerem naj sodišče ne bi imelo podatkov o sedanjem gospodarskem položaju družbe (rok za oddajo letnih poročil za poslovno leto 2017 se še ni iztekel) in naj bi imela zadevna oseba v skladu z izkazom poslovnega izida, oddanem pri sodnem registru, v poslovnem letu 2016 neto dobiček v višini 173.376 EUR, naj sodišče ne bi imelo podlage za stališče, da družba posluje v slabi veri s ciljem izogibanja izpolnitvi morebitnih prihodnjih davčnih obveznosti.

TRDITVE STRANK

6. MTA je pri Riigikohus (vrhovno sodišče) vložil pritožbo, v kateri predlaga, naj se sklep Ringkonnakohus (višje sodišče v Talinu) razveljavi in izda nov sklep, s katerim naj se ugotovi njegovemu predlogu, naj se glede družbe Heavyinstall OÜ izvrši zavarovanje plačila terjatev.

6.1 V obravnavani zadevi naj bi bilo upošteveno splošno načelo prava Unije, načelo učinkovitosti (*principle of effectiveness*). V skladu s sodno prakso Sodišča naj države članice s postopkovnimi pravili, ki jih določijo v svojih nacionalnih pravnih redih, ne bi smele onemogočati ali znatno oteževati uveljavljanja pravic, ki jih daje pravo Unije (glej, med drugim, C-542/08, Barth, točka 17). S pristopom, v skladu s katerim mora estonsko sodišče ponovno preizkusiti dokaze, ki jih je predložila Finska in ki jih je finsko sodišče že presodilo, naj bi se vzelo vsebino in namen temu, kar izhaja iz člena 16(1), v skladu s katerim dokumenta, ki ga predloži država članica prosilka, ni treba priznati, dopolniti ali nadomestiti. Ta pristop naj bi z nespoštovanjem načela učinkovitosti tudi znatno oteževal izpolnitev zaprosila v zaproseni državi članici, saj mora estonsko sodišče znova presoditi dejstva, ki so bila v državi članici prosilki že ugotovljena.

6.2 MTA se ne strinja z Ringkonnakohus (višje sodišče v Talinu), da zaprosilo za zavarovanje plačila terjatev glede družbe Heavyinstall OÜ ni upravičeno. MTA naj bi tako v predlogu za odobritev kot tudi v pravnem sredstvu, ki ga je vložil pri Ringkonnakohus (višje sodišče v Talinu), pojasnil, da je nezanesljivo in slaboverno vedenje osebe jasno razvidno iz krive izpovedbe, ki jo je finskemu davčnemu organu leta 2013 podal X, član uprave družbe, in zaradi katere je finski davčni organ sprejel napačen sklep in zato ni popravil davčne obveznosti družbe. Tudi Riigikohus (vrhovno sodišče) naj bi se strinjalo, da se lahko izvršba davčne terjatve zaradi krive izpovedbe v prihodnosti izkaže za znatno oteženo ali nemogočo [...] (ni prevedeno). Finski davčni organ naj bi pri policiji vložil ovadbo zaradi finančnega kaznivega dejanja. Tudi okoliščine, ki naj bi kazale na davčno goljufijo, naj bi bile razlog za utemeljen sum. Ko je sodišče razsodilo, da so predlagani ukrepi ob upoštevanju zgoraj opisanih okoliščin nesorazmerni, naj bi moralo preveriti tudi možnost delne ugoditve zaprosilu. Sodišče naj bi lahko od zneska, navedenega v zaprosilu, odštelo vsoto, ki jo je družba plačala v Estoniji, ali dovolilo samo vpis prepovedi razpolaganja z vozilom družbe.

6.3 Finski davčni organ je obvestil MTA, da je Keski-Pohjanmaan käräjäoikeus (okrajno sodišče) 21. junija 2018 sprejelo dokončno odločbo o zavarovanju plačila terjatev. Odločba naj bi imela enako vsebino kot začasna odločba, sprejeta 8. februarja 2018.

[...] (ni prevedeno) (izvajanje dokazov – zaslišanje strank)

UPOŠTEVNA ZAKONODAJA

10. Člen 16 („Zaprosilo za zavarovanje plačila terjatev“) Direktive 2010/24/EU o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi določa:

„1. Na zaprosilo organa prosilca zaproseni organ v skladu z upravnimi praksami in če to omogoča nacionalna zakonodaja, izvrši zavarovanje plačila terjatev za zagotovitev izterjave, če je terjatev ali izvršilni naslov v državi članici prosilki izpodbijan, ko je bilo podano zaprosilo, ali če za terjatev v državi članici prosilki še ni bil izdan izvršilni naslov, pod pogojem, da je zavarovanje plačila terjatev v podobnem primeru možno tudi na podlagi nacionalne zakonodaje, predpisov in upravne prakse države članice prosilke [in zaprosene države članice].

Dokument za zavarovanje plačila terjatev, s pripravo katerega se omogoči zavarovanje plačila terjatev v državi članici prosilki in ki zadeva terjatev, za katero se predloži zaprosilo za morebitno pomoč pri izterjavi, se priloži zaprosilu za zavarovanje plačila terjatev v zaproseni državi članici. Za ta dokument se v zaproseni državi članici ne zahteva nikakršna listina o priznanju, dopolnitvi ali nadomestitvi.“

11. Maksukorralduse seadus (davčni zakonik, MKS)

Člen 51¹ MKS „Mednarodna vzajemna pomoč“

„1. Maksu- ja Tolliamet pristojnim organom držav članic Evropske unije ali držav, s katerimi ima Estonija sklenjeno ustrezno veljavno mednarodno konvencijo (v nadaljevanju: pristojni organ tuje države), nudi mednarodno vzajemno pomoč.

[...]

3. Za mednarodno vzajemno pomoč se zaprosi in se jo nudi na podlagi mednarodne konvencije in po postopku in v obsegu, kot ga določata pravo Estonije in pravo Evropske unije.

4. Pristojnost organa, ki nudi vzajemno pomoč, ter pravice in obveznosti strank so določene z nacionalnimi pravnimi akti.

[...]“

Člen 51³ MKS „Izterjava v okviru mednarodne vzajemne pomoči“

„1. Maksu- ja Tolliamet nudi mednarodno vzajemno pomoč za izterjavo davkov od davčnega zavezanca, ki ima stalno prebivališče ali sedež v Estoniji ali ima v Estoniji premoženje, ki jih je obračunala država, ki je predložila zaprosilo za izterjavo, pridobitev podatkov ali informacije ali zaprosilo za zavarovanje plačila terjatev, oziroma njena lokalna ali regionalna skupnost ali drug upravni organ.

[...]

3. Maksu- ja Tolliamet je na podlagi zaprosila za zavarovanje plačila terjatev, ki ga predloži pristojni organ tuje države, pooblaščen za opravo izvršilnih dejanj po postopku, ki ga določa člen 136¹ tega zakona.

Člen 130 MKS „Izvršilna dejanja davčnega organa“

„1. Če davčni zavezanec ne izpolni finančne obveznosti v roku, določenem v upravnem aktu davčnega organa ali odločbi, navedeni v členu 128(4), točka 2 ali 3, začne davčni organ izterjavo dolga z izvršbo. Davčni organ ima pravico:

1. vložiti predlog za vpis zaznambe o prepovedi razpolaganja v zemljiško knjigo ali drug register premoženja brez soglasja zadevne osebe;
2. vložiti predlog za ustanovitev hipoteke na nepremičnini, ladji, vpisani v register ladij, ali zrakoplovu, vpisanem v register civilnega letalstva, v skladu z določbami zakona o ureditvi hipoteke na lastnini;
3. opraviti izvršbo na finančne pravice v skladu z določbami tega zakona in pravnih aktov o izvršilnem postopku;
4. rubiti druge premoženjske pravice, na katere ni mogoče opraviti izvršbe v smislu točke 3 tega odstavka, in vložiti predlog za vpis zaznambe o prepovedi razpolaganja s temi pravicami v ustrezni register o teh pravicah;
5. odrediti blokado vrednostnih papirjev ali računa vrednostnih papirjev v skladu z določbami zakona o registru vrednostnih papirjev. [...]

Člen 136¹ MKS „Zavarovanje plačila terjatev pred določitvijo denarne terjatve ali obveznosti“

„1. Direktor davčnega organa ali uslužbenec, ki ga direktor pooblasti, lahko, če pri nadzoru nad pravilnim plačevanjem davkov nastane utemeljen sum, da se lahko izvršljivost obveznosti ali denarne terjatve, ki izhaja iz davčnega zakona, po njeni določitvi zaradi ravnanja davčnega zavezanca izkaže za znatno oteženo ali nemogočo, pri upravnem sodišču vloži predlog za odobritev izvršilnega dejanja iz člena 130(1) tega zakona.

1¹. Direktor davčnega organa ali uslužbenec, ki ga direktor pooblasti, lahko, če izvršilno dejanje iz člena 130(1) tega zakona v obravnavani zadevi ni mogoče ali

zelo verjetno ne bi bilo uspešno, pri upravnem sodišču vloži predlog za odobritev izvršitve teh izvršilnih dejanj s strani sodnega izvršitelja:

1. rubež premoženja davčnega zavezanca ali naslovnika naloga za plačilo obveznosti, ki je v posesti davčnega zavezanca, naslovnika naloga za plačilo obveznosti ali tretje osebe;

2. prepoved tretji osebi, da prenese premoženje na davčnega zavezanca ali naslovnika naloga za plačilo obveznosti ali mu izpolni druge obveznosti, s čimer je lahko povezana tudi obveznost prenosa premoženja na sodnega izvršitelja ali nakazila denarja na za to predvideni račun.

1². Sodišče lahko v primeru iz odstavka 1¹, točka 1, tega člena na podlagi predloga davčnega organa, davčnega zavezanca ali naslovnika naloga za plačilo obveznosti, če lahko predmet bistveno izgubi vrednost ali bi njegova hramba povzročila previsoke stroške, odredi prodajo zarubljenega premoženja in vplačilo izkupička iz te prodaje na za to predvideni račun.

1³. Predlog iz odstavkov 1 in 1¹ tega člena se vloži pri upravnem sodišču, v okraju katerega ima davčni zavezanec ali naslovnik naloga za plačilo obveznosti stalno prebivališče ali sedež. Če stalno prebivališče ali sedež davčnega zavezanca ali naslovnika naloga za plačilo obveznosti nista znana ali nista v Estoniji, se predlog vloži pri upravnem sodišču, v okraju katerega je obravnavano premoženje.

1⁴. Davčni organ za izterjavo izvršilnih stroškov v zvezi z dejanji iz odstavka 1¹, točki 1 in 2, tega člena izda odredbo, v kateri je določen rok za njihovo plačilo in ki vsebuje opozorilo, da se bo, če izvršilni stroški ne bodo plačani v tem roku, v zvezi z neporavnano obveznostjo na podlagi členov od 128 do 132 tega zakona opravila izvršba.

2. V predlogu, ki se vloži pri upravnem sodišču, se navedejo:

1. obrazložitev, iz katere je razvidno, da bo izterjava morebitne davčne obveznosti znatno otežena ali nemogoča;

2. ocena višine morebitne denarne terjatve ali obveznosti;

3. podatki o varščini, ob položitvi katere davčni organ ustavi izvršilno dejanje;

4. eno ali več izvršilnih dejanj iz člena 130(1) tega zakona ali zakona o izvršbi in obrazložitev, zakaj davčni organ šteje izbrano dejanje za potrebno.

3. Davčni organ ustavi izvršilno dejanje najpozneje v dveh delovnih dneh, če okoliščina, ki je povzročila opravo izvršilnega dejanja, preneha, ali če davčni zavezanec plača varščino za zavarovanje plačila morebitne denarne terjatve ali obveznosti.

4. Davčni organ in oseba, katere pravice zadeva sklep, lahko vložita pravno sredstvo zoper sklep, s katerim je bilo oziroma ni bilo ugodeno zaprosilu oziroma predlogu iz odstavkov od 1 do 1² tega člena. Zoper sklep Ringkonnakohus (višje sodišče v Talinu) o pravnem sredstvu je dovoljeno vložiti pravno sredstvo.“

STALIŠČE SENATA

12. V obravnavanem primeru je sporno, ali sodišča upravičeno niso ugodila predlogu MTA z dne 29. marca 2018 za odobritev vpisa prepovedi razpolaganja s premoženjem družbe Heavyinstall OÜ in rubeža njenega premoženja. Odločilen za rešitev spora je odgovor na vprašanje, ali lahko nacionalna sodišča pri odločanju o predlogu za zavarovanje plačila terjatev, ki ga je vložil MTA v okviru vzajemne pomoči, sama presojuje dokaze, med drugim odločitev o uporabi zavarovanja plačila terjatev, ki jo je sprejelo finsko sodišče, in po svojem prepričanju odločijo, ali so izpolnjeni pogoji za uporabo zavarovanja, ali morajo sodišča izhajati iz pravne presoje, ki jo je v svoji odločitvi glede na dejstva opravilo finsko sodišče.

13. Sodišča so odločila, da v primeru predloga, ki ga je vložil MTA, pogoji člena 136¹(1) MKS niso izpolnjeni. MTA tudi ob posredovanju stališča finskega davčnega organa meni, da so estonska sodišča neupravičeno začela preverjati, ali je zaprosilo skladno z nacionalno zakonodajo, saj se dokument druge države članice v skladu s členom 16(1), zadnji stavek, Direktive 2010/24/EU ne sme presojevati na novo.

14. V nacionalni zakonodaji se člena 51³(3) in 136¹ MKS nanašata na odločitev o zaprosilu za zavarovanje plačila terjatev v okviru vzajemne pomoči. Iz teh določb niso razvidne nobene razlike za odločanje o zaprosilu v okviru vzajemne pomoči in predlogu, ki je potreben za zavarovanje postopka, ki ga vodi MTA. To pomeni, da je estonski zakonodajalec pri prenosu Direktive zavzel stališče, da člen 16(1), zadnji stavek, Direktive 2010/24/EU ni podlaga za prenos odobritve izvršitve zavarovanja plačila terjatev, ki jo je podalo finsko sodišče, na estonsko ozemlje. Tudi senat daje prednost razlagi člena 16(1) Direktive, v skladu s katero je odločitev finskega sodišča o izvršitvi zavarovanja plačila terjatev samo dokaz, ki ga je treba preizkusiti pri preverjanju pogoja iz člena 136¹ MKS in odobritvi izvršilnih dejanj. To potrjuje člen 16(1), prvi stavek, v skladu s katerim zaproseni organ izvrši zavarovanje plačila terjatev, če je zaprosilo možno na podlagi nacionalne zakonodaje, predpisov in upravne prakse države zaprosenega organa.

15. Stališče senata je, da razlaga davčnega organa (ki posreduje tudi stališče finskega davčnega organa), da v skladu s členom 16(1), zadnji stavek, Direktive odstopanje od presoje dejstev, ki so bila ugotovljena v sodni odločbi, priloženi zaprosilu, ni dopustno in je Estonija pri prenosu Direktive storila napako, kljub temu ni izključena. V postopku izterjave naj bi se kot podlaga za izvršbo uporabil enotni izvršilni naslov in naj se ne bi preverjala njegova skladnost z nacionalno zakonodajo. Tudi pri uporabi zavarovanja plačila terjatev naj bi se bilo primerno

sklicevati na načela vzajemnega zaupanja in sodelovanja in načelo učinkovitosti ter izhajati iz stališča sodišča države članice prosilke, ki je že presodilo potrebnost uporabe zavarovanja plačila terjatev. Zato se senat ne strinja s stališčem Ringkonnakohus (višje sodišče v Talinu), da gre za položaj *acte clair*.

16. Sodne prakse Sodišča Evropske unije o razlagi člena 16 Direktive 2010/24/EU ni. Ugotoviti tudi ni mogoče, da bi bili v zvezi s tem vloženi predlogi za sprejetje predhodne odločbe.

17. Glede na zgornje preudarke in neobstoj sodne prakse Sodišča Evropske unije o teh vprašanjih senat meni, da je treba pri Sodišču Evropske unije vložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe. [...] (ni prevedeno) (prekinitev postopka)

[...] (ni prevedeno)

DELOVNI DOKUMENT